

плотѣ отъ камѣкъ, или отъ прѣсть да затулиѣтъ пещны уста, кога мѣтнѣтъ вѣтрѣ имѣ хлѣбѣ, или цѣлы печены. *Пк. 33.* Свахи-тѣ обрыщѣть телове-тѣ на грѣбѣтъ ѣ, които до тогава висѣтъ отъ предѣ ѣ. *Ч. 26.* Петко сѣдеше отпредѣ гърбишкомѣ къмъ срѣдоморека. *Р. А. 134.* Азѣ са прострѣхъ отпредѣ му (*je me prosternai devant lui*). *Т. 68.*

Отпрѡстамъ *м. св. возвр.* **Отпрощѣвамъ** *м. дл. возвр.* (*Мак.*) распрошусь, распрошаюсь (*тоже что опростѣ са, простѣ са*): Веке ми Стоянъ умрело, Ке пойдамы да го целивамъ, Отъ него да сѣ отпростамъ. *М. 185.* Отпрощавай сѣ отъ майкини пазуй, Отъ таткой скутей, отъ братой дворой. *М. 525.*

Отпустъ *с. м. 1)* отпустъ (въ концѣ литургіи): Слѣдъ отпустъ всичкій народъ отиде отъ черквѣ право въ училище-то. *Л. Д. 1869 р. 143.* *2)* (*син. мюхлетъ*) отерочка, срокъ: Тогази горкіятъ докторъ видѣлъ че нѣма отърване отъ смъртъта, пада на царскитѣ нозѣ и го моли да му даде три часа отпусъ (*мюхлетъ*). *Х. I, 68.*

Отпѹстѣ **Отпѹс(т)нѣ** *м. св.* **Отпѹскамъ** **Отпѹщамъ** *м. дл. 1)* отпущу, отпускаю; выпущу, выпускаю: Ако нѣкое тѣло отпуща отъ топлинѣ-тѣ си та стѣне, то температура-та му намалива или спада. *Л. Д. 1869 р. 75.* *2)* распуцу, распускаю (*волосы*): Сѣ разлюти Самовила, Та отпусти руса коса, Му соннала бжрза коня, Да му пиетъ цѣрни очи. *М. 1а.* *3)* пролюю, проливаю (*о слезахъ*): Мома е была моштен хитра, Брашно го е отсеяла, Безъ сито го е отсеяла, Отъ очи сълзи одпусти, Измисѣ чиста погача, На Богомъ се верно моли. *В. 53.* *4)* покину, покидаю; оставлю,—яю (*хороводъ*): Калинка хоро отпусна, Та си у тѣхъ отиди. *Ч. 264.* **Отпѹстѣ са** **Отпѹс(т)нѣ са** **Отпѹскамъ са** **Отпѹщамъ са**—*1)* ухожу (*изъ хоровода*): Дѡнка са отпѹсна отъ хорѡто и си отиде домѣ. *2)* отдѣлюсь;—яюсь: Пѣры-ты и газове-ти, които са отпущать вѣтрѣ у земѣ-тѣ отъ буйны огневе. *Л. Д. 1873 р. 71.* *3)* пущусь, пускаюсь, не стѣсняюсь, рѣшаюсь: Добро е да ся пооблѣгамъ малко и на вѣтрѣшний потыкъ, кой-то кара дѣца-та да ся отпущать по нѣкога и на такива нѣща, на каквы-то не бы смѣялъ никой да ги надума. *Л. Д. 1872 р. 142.* *4)* опускаю руки: Селенитѣ, кои правятъ черква нова, са отпускатъ, облѣгатъ са на чужди рѣцѣ и са изхулзватъ. *Зк. 55.*

Отпѹшѣ *м. св.* **Отпѹшвамъ** *м. дл.* откупорю, откупориваю; ототкну, оттыкаю: Кога земемъ една цѣвъ запушенѣ отъ единый край, та ѣ напълнимъ съ водѣ, па възъ отворепый ѣ край натиснемъ съ прѣсть и го потопимъ въ паницѣ пълнѣ съ водѣ, то глѣдами, че и да отпущимъ края на цѣвъ-тѣ, водата си остана на високо. *Л. Д. 1869 р. 72.*

Отпѣнѣ *м. св.* **Отпѣ(н)вамъ** *м. дл.* спущу, спускаю курокъ (у